

Halottak napjára

Temető Bogácson. 2013.11.01. fotó: Pintér Tamás
(a képre kattintva megtekintheti a fotógalériát)

Világítunk

[...]

– Tudod-e, milyen nap van ma? – kérdezi anyám.

– Szombat.

Mosolya jelzi, hogy azt ő is tudja, a szombati napot.

– Meg kellene emlékezzünk azokról, akik meghaltak.

Másfelé irányult hát a kérdése. Valami felé, amit begyepesedett régi szokásaink között én már nem tartok számon, és amit anyám, talán hogy az én közönyömet is pótolja, kétszeresen emlékezetébe vésett. A szeme járásán látom, hogy kerülget engem a gondolataival.

Szakadékok között az ösvényt keresi, amely hozzám vezet. [...]

– Tudod-e, hol van a nagyapád sírja?

Mondom, hogy a temető északi felében a rokonok fertályán, de a sok egyforma hant között bizonyosan eltévednék. Nem voltam ott apó temetésén. Enyeden, a Bethlen kollégiumban ért a halálhíre. Később, amikor az iskola útnak eresztett, pontosabban: amikor a mozgalmi élet hívására otthagytuk az iskolát, a diákélettel együtt a múltunkat is elfelejtettük. A jövő tartotta fogva minden gondolatunkat. Amely azóta ugyancsak múlttá öregedett apó emlékével együtt.

– Ennyire megfeledkeztél volna nagyapádról?

Semmi vád a hangsúlyában. Pusztán csak az a figyelmeztetés, hogy aki menet közben, mint fölösleges terhet, eldobálja a halottait: a rossz lelkiismeret terhét cipeli tovább, hacsak nem oly erős ez a lelkiismeret, hogy mindent kibírjon.

Halottak napjára

Írta: Kürtössy Péter

2011. október 31. hétfő, 19:58 - Módosítás: 2015. november 03. kedd, 08:45

Halottak napjára

Írta: Kürtössy Péter

2011. október 31. hétfő, 19:58 - Módosítás: 2015. november 03. kedd, 08:45

